

ЯК СПЛАЧУВАТИ ДОВГИ УКР. РОБІТНИЧИХ ДОМІВ.

Деякі відділи Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім сушать собі голови (в значному ступені) тим, як побитися до того, що тяжить на їх будинках. Справа ця така досить неприємна, бо раз зроблено довг, то його треба сплатити. І чим скорше, тим краще, бо тоді і догву не буде, і люде, яким догвуться, не будуть докучати організації.

Деякі відділи, коли хтось з кредиторів їх натискає, стараються дати справу в той спосіб, що позначає в другому і віддають першому. Воно, справді, часами треба й так робити. Головно коли догвуться компанії, яких ще до того платиться високий процент, то в таких випадках краще позначити грошей в товариші без проценту, або за малий процент і віддати компанії. Тоді самий довг роздроблюється між кількома, або кільканащятьма особами (товаришами) і його легше сплатувати. Але таке треба робити в крайньому разі, бо позначаючи в одного і віддаючи другому, цим догву не усувається. Найкраще такі зразу думати про те, як взагалі побитися догву. Коли ж товариші дійсно візьмуться до думання, а подумавши, вложити якийсь план кампанії, а вложивши цей план, візьмуться дружно до переведення його в життя, то тоді вже приходить остання година догви.

Минулого року пару наших відділів сплатили довг своїх будинків такими компаніями. Проголосили тиждень, чи місяць для цієї кампанії в своїй місцевості, в тому числі устроювали базари, представлення, концерти, зандили збіркою жертв і до кінця кампанії не остало ані цента догву на будинках.

Цього року таку кампанію за сплату догву повели товариші в Келгари, Едмонтоні і Дромгелер. Недавно тому було проголошено в "Укр. Роб. Вістях" вислід такої кампанії в Келгари, яка принесла поверх \$800.00. Правда, келгарські товариші цим не усунули це цілком догву з свого будинку, але певучий довг усунули і загальну його суму значно зменшили. В "У.Р.В." недавно проголошено вислід такої кампанії в Едмонтоні, яка принесла поверх \$900.00 і майже цілком усунула довг. А ось в минулому числі "У.Р.В." проголошено збірку на сплату догву "У.Р.Д." в Дромгелер в сумі поверх \$450.00.

Всі ці місцевості лежать на далекому заході Канади і робітники всіх трох цих місцевостей знаходяться в тяжкому економічному стані. Аде-ж не давно писалося в "У.Р.В." про

засуд безробітних в Келгари, що прийшли до ресторану, побідали і не заплатили. Писалося, що не дваличись на свої заяви, уряд Алберти примушений дати допомогу безробітним Келгари.

Едмонтон — також місто не індустріальне. Там по більшій часті робітники зимою кладуть зуби на полицю. А що вже говорити про Дромгелер? Майнери в Дромгелер пережили в 1924 році великий затяжний страйк, а другий ще тяжкий страйк пережили в 1925 р., і нині вони не тільки без грошей, але по вуха задолжені склепарям. Нині робітництво Канади збирає ім допомогу. І ось ті робітники, розуміючи значіння своєї інституції, останнього долара ділять на двоє і подовину дають на сплату догву У.Р.Д., не говорючи про те, що цілими вечорами працюють, щоб кінцерами, представленнями, базарами, навіть колядою втягнути до цієї кампанії ширшу робітничу масу.

А в місцевості, де товариші живуть в далеко кращих економічних умовах, не переживаючи такої кризи і тепер працюють, але біднаються, що ніяк не можуть сплатити догву з будинку. А коли переглянемо рекорд їхньої праці в тому напрямі та такі власні їх жертви на ту ціль, то тут просто хочеться сказати: товариші, менше нарікань, а більше праці! Ніяк не сплатите догву тим, що підчас будови жертвували п'ять чи десять доларів, а відтак здалися на "ласку бо-жу"; мало допоможете й тим, що підчас будови, попрацювали коло неї один чи два дні, ви взяли за це платню. Ви ніяк не заставите тих товаришів, які вже сплатили свої будинки, щоб вони помогли вам, бо вони скажуть, попрацюйте стільки, як попрацювали ми, а тоді ми вам поможемо. Розуміється, можна сказати, що це все наше і такого говорити не можна, але коли все це наше, то постараймося вкласти в це кожний рівню пайку нашої праці. Бо не справедливо буде, коли один за три роки склав на сплату догву 5 дол., а другий 75 дол. і це тоді, як отой перший матеріально стоїть добре, а отой другий, пожертувавши останню п'ятку доларів на сплату догву, пісти цього позичив в товариша долара і поїхав до ліса до праці. Тож нехай товариші тих місцевостей, в яких тепер є певучий довг на їх будинках і вони не знають, як його позбутися, візьмуть собі примір з товаришів вище наведених трох місцевостей, а тоді ніякий довг їм не буде страшний.

Мусій.

ЗАСУД БЕЗ СУДУ.

З нагоди мого арештування позначився так в англійській, як і в українській пресі довший коментарі з коментарями, а ці коментарі позначають не так на самій справі арештування, як на мій побічний діяльність.

Лишачою на боці англійської преси, пригляньмося, як і що пише про цю справу патріотичний "Український Голос". Самий наголос "Арештування комуністичного організатора" аж надто ясно говорить, що мій "притяг" з "У.Г." не дуже то ходити про саму суть справи, це значить про мій крадіж муніципально-го "гроша", як про те, що цей мій крадіж мав допустити знаменитий, страшний комуністичний організатор, який останніми двома роками вигнався патріотом колядою в бік тим, що пишавши шкідливість патріотичної роботи для працюючих мас, не заготовив, а з власного перекопання, позичив патріотичний табір, ставив час від часу, відраховуючи від фармерської праці на рік, італі мій українську працюючу масу, та після цього сніг і забійності страши серед не освітню-культурну працю, наприклад, іти, щоб стала в ряді одної освітньої української організації, який лежить на серці добро українського робітництва й фармерства — Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім.

Видачки себе праці серед українського трудового населення в Канаді на стільки, як це дозволяли мені мої обставини, я був свідомий того, що своєю активністю і стійкістю на себе тив колішних своїх приятелів-патріотів, як таке заїсть і пересудування всіх тих своїх і чужих, котрим-каждо свідомість працюючих мас могла бути найбільшою колядою в боці.

Я знав, що мій противник не буде думати переборити в серцях, не будуть руководити гуманістично ані безсторонньо, а вложити проти мене доносів, брехні і фартурасти, щоб лише осунути свою ціль, а це — усунути мене бодей на якийсь час, бо-ж в е колодою на їх дорозі.

Яна і тайна поліція була завжди докладно поінформована про мій найменший рух, була присутна на моїх мітингах, та все пильно стежила за мною і то не лише тоді, як я промовляв, як організатор Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім, але навіть і тоді, коли я організував відділи Фармерської Юні Канади між українськими фармерами і не був ще навіть членом ТУРФ.Дім.

Поспівали доноси на мене до президента Фармерської Юні Канади, оскільки мені за більшовизм і президент, котрий на ділі був реакціонером, настраивав мене більшовизму та дав мені до зрозуміння, що мій промова є знарядом радикальній, хотів сам він вилгодував не раз не менше радикальні промови. Ріжничий однак була та (між тодішнім президентом а мною), що сам президент вилгодував свої радикальні промови в багатьох випадках в своїм ораторським захваті для замовчання оцей, бо ніколи не старався виводити в життя бодей дешо з своїх промов. Коли приходило до діла, його реакційність показувалася тоді в рідкій своїй натузі.

Я-ж знов вів в те, що говорив і дуже часто в офісі Ф.Ю. в Саскатуні провадив гарячі дискусії з членами дирекції Юні і тодішнім її секретарем про те, що радикальні промови отаються тільки промовами, від котрих фармерам нема ніякщої пользи. Треба радикальної акції, і сам дав початок до такої акції на північній конвенції Юні в січні 1924 року, вносячи резолюцію відносно загального мораторію. Сам президент і кілька членів дирекції, яким матеріально не поведеться, були зразу проти мораторію, та коли над резолюцією вивалялися широкі дискусії і видно було, що вона буде прийнята безчисленно більшістю голо-

сів, президент і ті директори, що були проти резолюції, патуючи свій престиж, змивали фронт і резолюцію ухвалили одностайно.

Ухвалено, але комітет вибраний конвенцією, котрий мав представляти згадану резолюцію, відповідним законодавчим натиску на цю резолюцію Traditionalist і і коли це виявилось на найближчій конвенції Юні того-ж самого року в липні, це дало почин до розколу в Юні і це було одною з найголовніших причин поділу Юні на праві і ліве крило.

В котрім крилі я сам особисто опи-сав, це не трудно вгадати. Я побачив, що не гарних фраз треба, а треба закрити рукави і вийти до ширшої праці, іти між фармерів і простими словами, а не фасеріми фразами, пояснити їм нашу ситуацію.

Задачи собі справу з того, що українське фармерство терпить економічно і політично далеко більше від другої національності в Канаді через брак освіти і вживаючись до переконання, що однією українською організацією в Канаді, яка ширю і собою вважала собі за обов'язок поширити освітню працю серед українських фармерів в такій формі, як цього дійсно вимагала справа, є Товариство Українських Робітничо-Фармерських Дім, я став членом цієї організації, та старався чесно і совісно поширити її між українськими фармерами.

З того часу почалась між моїми колишніми приятелями і мною боротьба на життя і смерть. Боротьба ця зістала викликана ними, а не мною. Я лише привів їх в новий і робив свою роботу так, як не наказувала мені моя власна совість.

Меч Демоклі висів над мною. Я був свідомий, що патріотів весь час гнали, що товчав волосок, на який бей мав висіти, ось, ось урветься і встри чого меча заб'ється в мою голову. Це вони давали мені до зрозуміння, що мені дуже часто своїм відношенням до мене, перестороку, денунціаторством і ріжничими інтригами. Бачив я, як надто добре, та це все для мене мов-би не існувало. Я мав ясний, витиснений шлях, по котрому я пувстився ти аж до кінця, без огляду на те, чи прийдеться мені ступати по ним роками, чи терням, та всеж таки про-року на цій шляху я не снів, а терня не було мені страшним, бо лише скротити цей шлях кровю з власних ніг, чим лишати за собою проклятий страждальний маси, ступаючи по шляху вистеленим роками.

Дуже часто траплялось навіть, що мої дії товариші, члені тих-же організації що і я, бачучи мою відвертість і зажерстію моїх противників, радiali мені "спустити трохи з тону", та чи мій і зробити це віддавши їдній ради товариші, значило-б те саме, що скривити з своїми перекопаннями перед ворогами, а це чей-же не є нашою тактикою. Я розумів, що наша організація має ясні і ширі цілі, що ми боремося, як сказав Т. Ордан, правдою проти брехні, dlatego праця моїх товаришів, хоч сама собою була широка, все-ж таки не могла вона бути доброю тому, що "стускати з тону" в боротьбі правди з брехнею, значило-б те саме, що по-ліпати брехню. Цего я робити не мій тепер, коли я раз пізнавши правду, ринувся стати в її обороні і виступати до кінця без огляду на конвенції. Слухати поради деяких товаришів, значило-б допозичити, а мій чейже цим ремеслом не займаємося. Дволичність, це дуже приємне ремесло патріотів, вона є цілючою патріотизму і однією з найбільш шкідливих в робітничо-фармерській організації, в якій дійсно зробив дуже мало. Та і це "мало" не давало спокійного сну моїм противникам, бо кожна велика річ, як яка велика діло складається з маленьких частинок. Коли ми, всі

члені нашої організації, зробимо кожний з окрема "мало", то ми зробимо дуже "багато", то-бто скажемо осаме нашу мету.

Колі отже нині з приводу мого арештування так англійська, як і українська патріотична преса втягає цю справу комунізм, значно дуже добре, що в тому часі коли в цей мій довгий час мав поповнити, а був дійсно на самім вершці патріотичного шовінізму, то таку тактику цієї преси можна вважати дурною і дитинячою. Можна тактикою згадану преса сама собі випикує свідомо моральне убожество та фарисейський образи.

Чейже ці панки добре розуміють, що за-стари мої гріхи, які я мій поповнити будучи патріотом, не можна винувати організації чи організації, до котрих я нині належу. "Бо коли-б я нині, будучи членом робітничо-фармерської організації продовжав її самі помилки, які я робив будучи членом патріотичних організацій, то ця організація не перемогла-б з мною навіть 24 години, а викнула-б мене на той смітник, де находитись нині вся патріотична гилья.

Я знаю нашу ціль, панове патріоти! Коли-б як мав ходило про мій крадіж, за яку мене обжабується, то на-ша повинна мати справу мала-б цілючий ланцюг натиску. Ви зробили-б це виступивши вписалися — "Крадіж муніципального гроша", або дівлячись, чи щось подібне, що дійсно торкається самої справи, а не "Арештування комуністичного організатора", бо цим ви аж надто ясно докажуєте, о що вам ходить.

Чи мало діється між вами ще страшнішого злочину, як ці моє справа, та ви всею розумієте? Ви бо все такі безчесні і вузкоглядні, що ваші свої свистки уважаєте за народні свисточки. Найвишні фігури між вами, це люде, які мали і мають за собою великі свистки, котрих ви чомусь то не виявляєте на денне світло. Коли ви дійсно "народолюбні", коли вам ходить о те, що дійсно паліть на всіх зниклих одиниць, то починали від себе, недавнього патріота, давши далі вибраною дорогою, а ручу вам, що зробите корисну роботу для загалу. А як не знаєте на когю показати пальцем, то і радо вам

покажу на цій справі.

Ціль преси, так англійської, як і української патріотичної, яка в мою теперішню справу втягає комунізм, є ясно. Ім ходить головно о те, щоб вже наперед, ще перед самою розсправою, викликати до мене упевдження, як до страшного комуніста, представити мене як небезпечного й нежоданийого, горюжанина цього краю і тим самим відпадатися мені, як своєму позитивному ворогові. Деякі патріоти вже підняли клич, щоб мене денонсувати не значаючи ще ні акт обжабування доклав мені яку вини чи ні, а коли-б і доказав, то чи моя провини буде більша чим тих других, котрі є замінані в цю справу.

Але запам'ятайте собі одню панове патріоти. Судить не судить Савка, а колишнього Савка-патріота, Того Савка, що ще в 1921 році трюхути вашими патріотично-крокодилячими словами, взяв в свої руки "Патріотичний прапор" і як кандидат на посаду, дістав від вас припорування писатися за ваші кривди на ліберальному кандидатстві за те, що він своїми максимумами не допустив на номінаційній конвенції до вибору українського кандидата на посаду до парламенту. Савка той "прапор" по-ніс аж до кінця, а з вас деякі заридили його ганебно в останній хвилі запеклої кампанії, продавши себе тим, яким ви хотіли бути душні.

Судить Того Савка, що як колишній учитель працював шпро над дітьми в школі так догво, аж поки доктор не заборони йому вчити з огляду на його здорорня. Був тверезою людиною в повнім значінню того слова і таким прийшов до Канади, та лише завдяки нашому окруженню, аж по трох роках своєї побуту тамже, вправ жертвою наших органі.

Нинішній Савка, це цілком іншака людина. Вирвавшись з нашого окруженні, він пильно шкідливість патріотичного роспиту, та став на тім шляху, на яким повинна стояти всяка чесна людина. Він реформуваний, і як раз в часі його передмовного періоду, починають відбиватися на нього наслідки патріотичної роботи, і зовсім заслужено.

Михайло Савка. Протон, Саск.

послужу в цій справі.

Ціль преси, так англійської, як і української патріотичної, яка в мою теперішню справу втягає комунізм, є ясно. Ім ходить головно о те, щоб вже наперед, ще перед самою розсправою, викликати до мене упевдження, як до страшного комуніста, представити мене як небезпечного й нежоданийого, горюжанина цього краю і тим самим відпадатися мені, як своєму позитивному ворогові. Деякі патріоти вже підняли клич, щоб мене денонсувати не значаючи ще ні акт обжабування доклав мені яку вини чи ні, а коли-б і доказав, то чи моя провини буде більша чим тих других, котрі є замінані в цю справу.

Але запам'ятайте собі одню панове патріоти. Судить не судить Савка, а колишнього Савка-патріота, Того Савка, що ще в 1921 році трюхути вашими патріотично-крокодилячими словами, взяв в свої руки "Патріотичний прапор" і як кандидат на посаду, дістав від вас припорування писатися за ваші кривди на ліберальному кандидатстві за те, що він своїми максимумами не допустив на номінаційній конвенції до вибору українського кандидата на посаду до парламенту. Савка той "прапор" по-ніс аж до кінця, а з вас деякі заридили його ганебно в останній хвилі запеклої кампанії, продавши себе тим, яким ви хотіли бути душні.

Судить Того Савка, що як колишній учитель працював шпро над дітьми в школі так догво, аж поки доктор не заборони йому вчити з огляду на його здорорня. Був тверезою людиною в повнім значінню того слова і таким прийшов до Канади, та лише завдяки нашому окруженню, аж по трох роках своєї побуту тамже, вправ жертвою наших органі.

Нинішній Савка, це цілком іншака людина. Вирвавшись з нашого окруженні, він пильно шкідливість патріотичного роспиту, та став на тім шляху, на яким повинна стояти всяка чесна людина. Він реформуваний, і як раз в часі його передмовного періоду, починають відбиватися на нього наслідки патріотичної роботи, і зовсім заслужено.

Михайло Савка. Протон, Саск.

послужу в цій справі.

Ціль преси, так англійської, як і української патріотичної, яка в мою теперішню справу втягає комунізм, є ясно. Ім ходить головно о те, щоб вже наперед, ще перед самою розсправою, викликати до мене упевдження, як до страшного комуніста, представити мене як небезпечного й нежоданийого, горюжанина цього краю і тим самим відпадатися мені, як своєму позитивному ворогові. Деякі патріоти вже підняли клич, щоб мене денонсувати не значаючи ще ні акт обжабування доклав мені яку вини чи ні, а коли-б і доказав, то чи моя провини буде більша чим тих других, котрі є замінані в цю справу.

Але запам'ятайте собі одню панове патріоти. Судить не судить Савка, а колишнього Савка-патріота, Того Савка, що ще в 1921 році трюхути вашими патріотично-крокодилячими словами, взяв в свої руки "Патріотичний прапор" і як кандидат на посаду, дістав від вас припорування писатися за ваші кривди на ліберальному кандидатстві за те, що він своїми максимумами не допустив на номінаційній конвенції до вибору українського кандидата на посаду до парламенту. Савка той "прапор" по-ніс аж до кінця, а з вас деякі заридили його ганебно в останній хвилі запеклої кампанії, продавши себе тим, яким ви хотіли бути душні.

Судить Того Савка, що як колишній учитель працював шпро над дітьми в школі так догво, аж поки доктор не заборони йому вчити з огляду на його здорорня. Був тверезою людиною в повнім значінню того слова і таким прийшов до Канади, та лише завдяки нашому окруженню, аж по трох роках своєї побуту тамже, вправ жертвою наших органі.

Нинішній Савка, це цілком іншака людина. Вирвавшись з нашого окруженні, він пильно шкідливість патріотичного роспиту, та став на тім шляху, на яким повинна стояти всяка чесна людина. Він реформуваний, і як раз в часі його передмовного періоду, починають відбиватися на нього наслідки патріотичної роботи, і зовсім заслужено.

Михайло Савка. Протон, Саск.

ти, другий в воді каміня витягати. Виробили до 6 години вечера; кожний спить так, як-би на якийсь по-жар. Дивалося, а то просто з роботи і до кухні на стіл та тут вже замисль спокійної вечери, то читає якась мезажері; одні кричать хліба, другі м'яса, треті бараноло. Що хто спіймає, так вже не пустяк з рух, хто прийшов пильно та і годуваний спати лі. Писарі-ж на диверх помери шпуть, при тім не питають чи ти їх, чи ні, а долар м'яси запла-тити, бо це-ж контрактор Меклаті від "Фрейер Брейсер взяв околі 1000 робітників годувати і розуміється, він при малим кошті поживи бере шале зиски. В кемах набито як оселедіш в бочках. Як робітник виробить 12 днів на педлу, то дістане за-девіи яких 12 доларів, бо за неді-люю обтягає, а до того ще які 50 цн на дві неділі догво, якого ніхто не бачив, 25 цн за погтову баску (чи пишеш листи чи ні, платити мусиш). Той цих пару доларів не зарігують догво в кишені робітника, бо зараз програє в карти. Картограють роз-папоношиско тут страшенно. Програ-ють останній долар. В цім ремеслі найбільше полюбують українські ро-бітники, яких тут знаходиться най-повніше число. Стань ім говорити про такіх обставини, про злиди в-ка-піталістичних державах або про ор-ганізацію, про робітничу пресу, то вони ще натрохаті панського собаку або й поцілає на свідомого робітника. Власне такі панські собаки тут вико-нують свою праці і скоро з ними роз-прощаються. А то, що по кемах злоді-вство процвітає і в карти грають по ці-лих ночах, то на це не звертають жад-ної уваги.

Тож відзначаю до вас, товариші робітники! Ставайте в ряди органі-зованих робітників, освідомляйтесь при допомозі робітничої преси а здо-будете собі краще життя.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

Робкор.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЩЕ ОДНО МАСОВЕ КОМУНІСТИЧНЕ ВІЧЕ.

Монтреал, Кве.

Стараним українському відгалу Лідги Комуністичної Молоді і укр. відгалу Комуністичної Партії Канади 21. лютого 1926 року відбулось спільне масове комуністичне віче в Монреалі в околді Фронтенак. Бесідники товариші від обох українських "фороні і прителі української справи". Публіка було досить. На віче ніхто не прийшов і пару сімочків, які своїм поведінням на вічу пошилися просто в комедіанти. А собою ні своєю інтимамі, які оці сподобалися бесідникам. Ось лише послухайте, які то "розумні" питання ставили монреальські сімочники до бесідників: "На які крики сидів Ленін — на якім чим на теремі?" "Чому нам, сімочникам, не заборонять сильно жонглом прапора носити, а вам, котримати до кінця без огляду на конвенції. Слухати поради деяких товаришів, значило-б допозичити, а мій чейже цим ремеслом не займаємося. Дволичність, це дуже приємне ремесло патріотів, вона є цілючою патріотизму і однією з найбільш шкідливих в робітничо-фармерській організації, в якій дійсно зробив дуже мало. Та і це "мало" не давало спокійного сну моїм противникам, бо кожна велика річ, як яка велика діло складається з маленьких частинок. Коли ми, всі

члені нашої організації, зробимо кожний з окрема "мало", то ми зробимо дуже "багато", то-бто скажемо осаме нашу мету.

Колі отже нині з приводу мого арештування так англійська, як і українська патріотична преса втягає цю справу комунізм, значно дуже добре, що в тому часі коли в цей мій довгий час мав поповнити, а був дійсно на самім вершці патріотичного шовінізму, то таку тактику цієї преси можна вважати дурною і дитинячою. Можна тактикою згадану преса сама собі випикує свідомо моральне убожество та фарисейський образи.

Чейже ці панки добре розуміють, що за-стари мої гріхи, які я мій поповнити будучи патріотом, не можна винувати організації чи організації, до котрих я нині належу. "Бо коли-б я нині, будучи членом робітничо-фармерської організації продовжав її самі помилки, які я робив будучи членом патріотичних організацій, то ця організація не перемогла-б з мною навіть 24 години, а викнула-б мене на той смітник, де находитись нині вся патріотична гилья.

Я знаю нашу ціль, панове патріоти! Коли-б як мав ходило про мій крадіж, за яку мене обжабується, то на-ша повинна мати справу мала-б цілючий ланцюг натиску. Ви зробили-б це виступивши вписалися — "Крадіж муніципального гроша", або дівлячись, чи щось подібне, що дійсно торкається самої справи, а не "Арештування комуністичного організатора", бо цим ви аж надто ясно докажуєте, о що вам ходить.

Чи мало діється між вами ще страшнішого злочину, як ці моє справа, та ви всею розумієте? Ви бо все такі безчесні і вузкоглядні, що ваші свої свистки уважаєте за народні свисточки. Найвишні фігури між вами, це люде, які мали і мають за собою великі свистки, котрих ви чомусь то не виявляєте на денне світло. Коли ви дійсно "народолюбні", коли вам ходить о те, що дійсно паліть на всіх зниклих одиниць, то починали від себе, недавнього патріота, давши далі вибраною дорогою, а ручу вам, що зробите корисну роботу для загалу. А як не знаєте на когю показати пальцем, то і радо вам

покажу на цій справі.

Ціль преси, так англійської, як і української патріотичної, яка в мою теперішню справу втягає комунізм, є ясно. Ім ходить головно о те, щоб вже наперед, ще перед самою розсправою, викликати до мене упевдження, як до страшного комуніста, представити мене як небезпечного й нежоданийого, горюжанина цього краю і тим самим відпадатися мені, як своєму позитивному ворогові. Деякі патріоти вже підняли клич, щоб мене денонсувати не значаючи ще ні акт обжабування доклав мені яку вини чи ні, а коли-б і доказав, то чи моя провини буде більша чим тих других, котрі є замінані в цю справу.

Але запам'ятайте собі одню панове патріоти. Судить не судить Савка, а колишнього Савка-патріота, Того Савка, що ще в 1921 році трюхути вашими патріотично-крокодилячими словами, взяв в свої руки "Патріотичний прапор" і як кандидат на посаду, дістав від вас припорування писатися за ваші кривди на ліберальному кандидатстві за те, що він своїми максимумами не допустив на номінаційній конвенції до вибору українського кандидата на посаду до парламенту. Савка той "прапор" по-ніс аж до кінця, а з вас деякі заридили його ганебно в останній хвилі запеклої кампанії, продавши себе тим, яким ви хотіли бути душні.

Судить Того Савка, що як колишній учитель працював шпро над дітьми в школі так догво, аж поки доктор не заборони йому вчити з огляду на його здорорня. Був тверезою людиною в повнім значінню того слова і таким прийшов до Канади, та лише завдяки нашому окруженню, аж по трох роках своєї побуту тамже, вправ жертвою наших органі.

молоді хлопці, яких ніс там пору гуртується в ті "сіні", не слухайте одні одного бізнесмена, бо вони дещо хочуть вас тримати в темноті. Ви вайте на масові віча, які урядують українські робітничі організації, а я певний, що багато скористаєте. Вам не місце в "січі", а місце вам в українських робітничих організаціях. Молоді сімочники, не давайте себе обжабувати ріжним дурисметам! Дурисметі писали вас на віче, щоб ви до-відалися, що будуть свідомі робітничі товариші про них. Дурисметі, які вас туманять, бояться, щоб публіка не висвітлила їх, як вони прийшли на робітниче віче. Бесідники говори-ли, що як хтось не годиться, то може виступити з ними на дебаті. І правда, що ніхто не зголосився з "сі-чі" виступити на публічний дебаті? Ану-но запитайте тих своїх сімочничих провідників, чому вони бояться виступити на публічний дебаті з робітничими організаціями?